

Tisztelt Gondoskodás 2000 Ápolási Szolgálat!
Tisztelt Ács Elvira!

Ezúton szeretnék Önnek és a Szolgálat érdi hospice gondozásának köszönetet mondani!
Fontos, hogy ezt megtegyem, mert meg kell tennem, hiszen nem múlik el úgy nap édesapánk halála óta, hogy ne jutna eszembe, mennyi mindent köszönhetek Önöknek, a nővéreknek, és Polcz Alainának és mindenkinek, aki átsegített minket ezen az időszakon!
Újra és újra eszembe jut a kezdet, amikor először jöttek a nővérek... kicsit hihetetlen volt, hogy valami ilyen jól, egyszerűen, és hitelesen működik. Lassan megtanítottak minket mindenre: mosdatásra, pelenkázásra, kötözésre, felruháztak valamennyi tudással, ami ahhoz kellett, hogy elláthassuk magunk is édesapánkat. Eljutva állapotában egészen odáig, amikor a nővérek még ha kellett késő este is, de mindennap, minden körülmények között eljöttek, nem hagytak minket cserben soha! Mert nemcsak a halálával szembe néző embernek kellett itt segítség, mi is igencsak rászorultunk erre! Hallom édesapám hangját: "Szervusz Évike"- mert mint családtagját köszöntötte a nővéreinket.

Mit várhattunk volna többet ennél?? Velünk együtt lehetett az otthonában, részt vehettünk az ápolásában, ami beavatottá tett, részei lehettünk ennek az utolsó ráváró hatalmas megpróbáltatásnak, ahol egy nagyszerű ember gyönyörű élete a kezünk között múlt el! Mindez az Önök felügyelete és segítő gondoskodása mellett történhetett, másképp ezt nem tudtuk volna elvégezni.

Lassan, sok-sok kórházi szenvedés után rádöbbszünk, hogy ami ma az egészségügyben egyedül jól működik az a hospice rendszer !

Most hiányoznak Önök, hiányzik a biztonság is, és hiányzik, végtelenül hiányzik az Édesapánk is!
Nem hiszem, hogy valaha megtudnánk köszönni, vagy lenne arra szó ahogy méltón meg lehetne köszönni, de talán jobb is ez így, ezért született ez a levél, mert leírni könnyebb de szükséges is!

Őszinte köszönettel és tisztelettel, elhunyt Édesapánk emlékében is,
lányai: Rab Judit , Rab Nóra, és fia: Rab György